

de bedste Betingelser for under de foreliggende Forhold at bedømme Stillingen. Jeg skal senere tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg.

Simonsen: Man tør vel nok sige, at det er paa et noget sent Tidspunkt, et saa vigtigt Forslag som det foreliggende fremsættes for dette høje Ting, og det vækker saa meget mere Opsigt, som man et helt Aar igennem har vidst, at Loven udløb til den 1. April i Aar. Hvorvidt denne Forslagets sene Fremkomst alene skyldes den højtærede Minister eller andre Omstændigheder, skal jeg ikke indlade mig paa at afgøre. Hvis den lange Ventetid skyldes store Betæneligheder hos den højtærede Minister eller Skrupler ved at fremsætte et saadant Forslag som det foreliggende, maa jeg sige, at det egentlig taler til hans Fordel, men der kan jo ogsaa være mange andre Ting, der har medvirket hertil, f. Eks. Forhandlingerne om et andet Boligforslag og Trykkeri-Lockouten og den Slags Ting. Man sporer vistnok i alt Fald Trykkeri-Lockouten paa adskillig Maade, naar man ser paa dette Forslag. Det er nemlig meget daarligt udarbejdet. Der fremsættes ikke et Forslag til den kommende Boliglovs Ordlyd, men der fremsættes nogle spredte Bemærkninger om Ændringer, nogle i Paragrafform, andre kun som Meddelelser om, hvorledes enkelte Ting i den gamle Boliglov tænkes ændret, men Ordlyden ser man ikke. Det er ikke ganske klart, i hvert Fald ikke for mig, om den nye Boliglov tænkes ført ud i Livet med 5 Paragraffer, eller den muligvis skal have 30 eller 40; det ser jo ud til, at den skal knibes sammen, men hvor meget, kan man ikke klart se. Det vilde have været betydelig bedre, hvis man ligesom tidligere havde faaet et saa vigtigt Forslag som dette fuldstændig optrykt, som man ønskede det, og saa fik de forskellige Ændringer angivet med Kursiv. Men det er altsaa ikke sket. Forslaget er kommet sent, en halv Snæs Dage før den gamle Lov udløber. Naar det endelig, maaske uden at Ministeren har kunnet afværge det, er trukket saa længe ud, forekommer det mig, at det vilde have været mere naturligt, om den højtærede Minister havde fremsat et Forslag om Forlængelse af den nuværende Lovs Gyldighed, f. Eks. en Maaned, saa der var blevet Tid til at se noget nøjere paa de vigtige Ændringer, der her foreslaas; vi er alle klare over, at Rigsdagen ikke bliver hjemsendt hverken den 1. April eller den 1. Maj. Jeg henstiller til den højtærede

Minister, om han ikke vil finde Anledning hertil.

Forleden blev der her i København afholdt et Møde af Grundejerforeningens Repræsentanter, og ved denne Lejlighed var der en Grundejer, der udtalte, at nu maatte vi have den gældende Huslejlov ændret betydeligt, for Flyttemændene skulde have noget at bestille. Den højtærede Minister er aabenbart enig med denne Grundejer, thi dette Lovforslag synes at have som dybeste Motiv, at Flyttemændene skal have noget at bestille. Det foreliggende Forslag, mener jeg, er et ret alvorligt Attentat paa de hidtil gældende Bestemmelser, som tager Sigte paa at beskytte Lejerne i den Situation, vi har nu, hvor Lejerne maa blive den svageste Part, idet Bolignøden er saa stor, og den højtærede Minister burde derfor ikke have fremsat det. Det er ogsaa meget opsigtvækkende, at den højtærede Minister fremsætter saa indgribende Ændringsforslag paa et Tidspunkt, da de afgivne Erklæringer fra mange Byraad, Sogneraad og Kommunalraad, fra Amtsraad og fra Nævnene er af den Beskaffenhed, som omtales i Bemærkningerne. Saa længe det langt overvejende Flertal af disse Institutioner tager saa kraftig Afstand fra at røre ved den nuværende Ordning eller i hvert Fald fra at skride til en Ophævelse af Huslejevlovgivningen, burde den nugældende Huslejevlov vedblive at gælde. Den gennemførtes i Fjor af de Konserverative, af Venstre og Højre, uden at Socialdemokraterne kunde gaa med til den Form, som Loven fik, og man skulde da synes, at naar de for et Aar siden havde saa frie Hænder og fulgte deres eget Ønske, kunde det ikke være paatrængende nødvendigt at komme allerede i Aar og foreslaa saadanne gennemgribende Forandringer.

Jeg skal nu tillade mig at omtale de Ændringer, som vil gribe stærkest ind i de bestaaende Forhold, og som er mest uheldige. Der foreslaas en Tilføjelse til den nugældende Lovs § 1, hvorefter Beboelseslejligheder, der indrettes i ikke tidligere beboede Rum i en Ejendom, ikke skal falde ind under Lovens Bestemmelser. Hvis en Ejer indretter en Kvistlejlighed i en Tagetage, kan han for denne Lejlighed forlange, hvad han vil. Det kan jo se forholdsvis uskyldigt ud, og man kan sige, at det kun er en Analogi til, at nye Ejendomme ikke kommer ind under Huslejevloven, men det er et vældigt moralsk Rygstød til den humane Grundejer. Det kan meget let tænkes, at Udgifterne til Forandring kan skrues saaledes op, at Lejen af en lille